

עמ"ת 31241/07/20 - מדינת ישראל נגד אסי חשן

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 31241-07-20 מדינת ישראל נ' חשן (עציר)

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים מדינת ישראל

נגד

משיבים אסי חשן (עציר)

החלטה

1. ערר על החלטת כב' השופט הבכיר יעקב בכר (בית משפט השלום בעכו) מיום 14/7/20 בתיק מ"ת 3209-06-20.
2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרשיון נהיגה פקע (מעלה משנתיים), נהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי הנטען בכתב האישום, נעצר המשיב ביום 10/6/20 ע"י קצין משטרה כשהוא נוהג ברכב.
3. ביום 14/6/20 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה; **עוד ניתנה הסכמה לקיומה של עילת מעצר, הגם שעסקינן בעבירות מתחום התעבורה (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מ"י).**
4. מהלך הדיון, נחקרו בבית המשפט קמא הורי המשיב כמפקחים מוצעים; אבי המשיב ציין כי בעבר פיקוח על בנו, ועשה זאת כדי; עוד ציין האב כי המשיב גנב את רכבו ללא ידיעתו.
5. ביום 15/6/20 קבע בית המשפט קמא כי נוכח עברו המכביד של המשיב קיימת כנגדו "עילת מעצר ברורה"; בית המשפט קמא ציין כי הגם שמדובר בעבירות תעבורה, וקיים כלל בדבר אי מעצר, הרי בפועל במקרים חמורים וקשים, ניתנו החלטות מעצר עד תום ההליכים.
6. בית המשפט קמא התלבט לעניין החלופה, תוך שמחד זו הוכיחה יכולתה בעבר, אך מנגד - לא הצליחה למנוע האירוע, והישנות המקרים מעידה על מסוכנות גבוהה.
7. לאור ההתלבטות - ראה בית המשפט לשלוח המשיב לתסקיר שירות המבחן ודיון המשך נקבע ליום 6/7/20.
8. ביום 9/7/20 נוכח שביתת שירות המבחן, טענו הצדדים שנית; בית המשפט ביקש שהות לחכוך בדעתו, ודחה למתן החלטה ליום 14/7/20; ביום 14/7/20 ניתנה ההחלטה נשוא הערר.
9. בהחלטה מציין בית המשפט קמא כי הפנה לשירות המבחן אך זה מצוי בשביטה; אשר למפקחים, ציין בית המשפט קמא כי אלו פיקחו על המשיב בעבר "לכן קיים סיכוי שימלאו תפקידם בצורה ראויה".
10. משכך, ראה בית המשפט קמא לשחרר המשיב לחלופה בבית הורי המשיב, בערבויות כפי שנקבעו.

11. העוררת טוענת כי לא היה מקום ליתן אמון ולו מינימלי במשיב; מדובר במי המסכן באופן קבוע משתמשי הדרך, ואינו נרתע מהליכי מאסר, מעונשים מותנים, וממורא הדין. עוד מציינת העוררת כי גם לאבי המשיב, האמור לפקח עליו, עבר מכביד, הן בפן הפלילי והן בפן התעבורתי (טענות אלו להבנתי לא הונחו בפני בית המשפט קמא).
12. ב"כ המשיב טען כי ככלל- עבירות נהיגה בפסילה אינן מצדיקות מעצר ממשי מאחורי סורג ובריוח עד תום ההליכים, ואין מקום לסטות מכלל זה (ב"כ המשיב הפנה לבש"פ 9336/09); עוד ציין ב"כ המשיב כי בימינו אנו ראוי להנמיך הרף ולהעדיף חלופה, גם בשל תיקון החוק לאור התפשטות נגיף הקורונה; אשר למפקחים טען ב"כ המשיב כי אין מקום לקבל טענות וראיות שלא הונחו בבית המשפט קמא, ואין מקום למעט מיכולת המפקחים, מקום בו עשו מלאכתם נאמנה בעבר.
13. לאחר עיון בטענות הצדדים, סבורני כי דין הערר להתקבל; לכל הפחות, יש לעבות החלופה ולהמירה למעצר באיזוק.
14. המדובר במקרה אשר גם אליבא ב"כ המשיב נמנה על החריגים בעבירות תעבורה- וכלל אי המעצר לא חל לגביו.
15. בית המשפט קמא קבע (ובדין קבע), כי מדובר במי שמסוכנותו למשתמשי הדרך ממשית וגבוהה. כפי שציין בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 15/6/20-
- "המשיב נהג לכאורה שעה שהוא בפסילה וללא רישיון נהיגה תקף (פקע בשנת 2006) ולא בפעם הראשונה. חרף זאת, לא היסס המשיב והרשה לעצמו לנהוג ולסכן את שלום הציבור וכלל משתמשי הדרך. כל זאת, כאשר מעל ראשו של המשיב מתנוססים שני עונש מאסר מותנה ברי הפעלה ועושה רושם כי עונשי מאסר ופסילה קודמים שהושתו על המשיב אינם אלא בגדר המלצה בעיניו והוא בז פעם אחר פעם לרשויות החוק. זאת ניתן בנקל ללמוד מהעובדה כי למשיב 13 הרשעות תעבורתיות קודמות בעיקרן 2 עבירות קודמות של נהיגה בזמן פסילה, פקיעת רישיון ועוד, לצד 9 הרשעות פליליות. לפיכך, יש בהמשך נהיגת המשיב לסכן את כלל משתמשי הדרך וקיימת כנגדו עילת מעצר ברורה."
16. בית המשפט קמא עצמו ציין כי מדובר במי שעונשי מאסר של ממש לא מרתיעים אותו, מאסרים מותנים התלויים מעליו אינם מרתיעים אותו "והוא בז פעם אחר פעם לרשויות החוק"; בנסיבות אלו- היה מקום להסביר כיצד ניתן לתת אמון בנאשם זה שלא יפר תנאיו זו הפעם.
17. בית המשפט קמא סבר כי תנאי לשקילת חלופה או מעצר באיזוק, הנו תסקיר; משזה בושש להגיע, ראוי היה לנמק על מה ולמה חרף הדברים הקולעים שנכתבו, מוצא בית המשפט ליתן אמון במשיב.
18. ודוק- איני נדרש לשאלת המפקחים (על הבעייתיות בגרסת גניבת הרכב, כמפקחים), או לעבר האב (כשלטעמי אין בכך למנוע מלשמש כמפקח, לאחר שהוכיח עצמו). השאלה היא האמון במשיב עצמו.
19. מדובר לכאורה בשור מועד; מי שמאסרים שריצה לא הרגיעוהו, מאסר מותנה לא מרתיעו, ספק אם ישמע למפקחים.
20. כנגד המשיב ניתנו שני גזרי דין בסוף 2018 (עיקרם נהיגה בפסילה), בגינם ריצה מאסר, ממנו השתחרר רק ביוני 2019, שנה לפני האירועים נשוא האישום כאן.

21. כנגד המשיב מאסר מותנה ממושך (16 חודשים להבנתי!)

22. למשיב 13 הרשעות קודמות, לרבות בנהיגה בפסילה, ולרבות בתאונת דרכים

23. בנסיבות אלו, הקושי ניכר לעין (השווה- בש"פ 1248/20 שרו יפרח נ מ"י למקרה דומה).

24. לכאורה- היה בכך להצדיק מעצר מאחורי סורג ובריח, והתלבטתי.

25. דא עקא שנוכח תקופת הקורונה, והעובדה כי מדובר במפקחים שכבר ביצעו תפקידם, סבורני כי המרת המעצר הממשי לאיזוק אפשרי; בכך, ככל שיש ויסור המשיב מדרכו, יהיה חיווי, והסכנה למשתמשי הדרך תוקה.

26. המסוכנות הגבוהה, והנטיה שלא לקיים צווים, תוקהה מקום בו אמצעי בקרה נוסף למפקחים יאפשר חיווי.

27. ודוק- בהליכי תעבורה לא אחת קיים קושי, עת כניסה לתוך מעגל "חריגי כלל אי קיום עילת המעצר" מביאה לכך כי מי שקיימת נגדו עילת מעצר ממילא סובל מקושי לתת בו אמון (ועל כן כלל קיום עילת המעצר עלול להביא למעצר). הפתרון לכך נעוץ בעובדה כי בהליכים רבים, גם מסוכנות גבוהה, וקושי במתן אמון, ברי הקהייה במעצר באיזוק, שכן יש בכך פתרון יעיל ביחס למשתמשי הדרך.

28. התיק יוחזר לבית המשפט קמא על מנת שזה יבחן אפשרות המרת מעצרו הממשי של המשיב במעצר באיזוק; ככל ושירות המבחן ישוב לעבודה ניתן יהיה לשקול להיעזר בו (ולבחן מסוכנות קונקרטי - ע"י גורם מקצוע).

29. עד בחינת היתכנות אפשרות המעצר באיזוק, ימשיך המשיב לשהות במעצר.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, בהעדר הצדדים.